

## Motiver

til

### Forslag til Lov.

Om der end i Løbet af det sidste Aarhundrede er udkommet enkelte Love angaaende Soretsforhold, saasom Fdgn. af 28. Decbr. 1792 om Skibsføls Fortrinsret for deres Tilgodehavende, af 19. Decbr. 1794 om Respondentiabreve, af 10. Januar 1840 om Skibsjournaler og til Dels Fdgn. af 28. Decbr. 1836 om Strandingsvesenet, Plakat af 16. Decbr. 1840 om Fortolkningen af D. L.'s 4—5—1, samt fornemmelig Lov af 23. Februar 1866 om Disciplin i Handelsflåden m. m. og Lov af 12. Maj 1871 om Forhyring af Søfolk, er Christian den 5tes danske Lovs 4de Bog dog vedbleven at være Hovedgrundlaget for den danske Soret. Det behøver ikke nogen nærmere Forklaring, at denne mere end to Hundrede Aar gamle Lov paa mange Punkter ikke kan anses fyldestgørende eller tidsbærende efter den Udvikling, hvorfor Handelsværet og Samfærdselen mellem de forskellige Nationer i Tidernes Løb naturligt har været Genstand; rundt om i Europa ere da ogsaa Søfartsforholdene blevne ordnede ved udførlige Love, navnlig gælder dette de nærmeste nordiske Lande, Norge, Tyskland, Sverige og Finland, der have faaet særlige Lovene i Aarene 1860, 1861, 1864 og 1873. Men ligesom der trænges til forandrede, supplerende og nærmere Bestemmelser paa mange Punkter i den danske Soret, saaledes turde der næppe være mange Lovgivnings-Områder, hvor Ønsket om en samlet og ordnet Fremstilling af de Retsregler, der skulle være bestemmende for Retsforholdene, er mere berettiget end paa Søfarts-Området med dets mangeartede Interesser og dets mange, i Retsforhold til hinanden paa høist forskellig Maade trædende Personer.

At Trangen til og Ønsket om en tidsbærende og fuldstændig Lov fornemmelig maatte blive levende her i Landet, efter at Soretsfager, til en Begyndelse dog kun i Kjøbenhavn, vare blevne henbiste til Behandling og Paakendelse af en Domstol, hvis Medlemmer for den største Del ikke ere juridisk dannede, er let forstaaeligt. Dette Moment hidrog da heller ikke lidet til, at der i Aaret 1870 ved allerhøjeste Kommissorium af 9. Juli blev nedsat en Kommission under Forsæde af den daværende Formand for Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn, Klein, til at udarbejde Forslag til en ny Sø- og Handelslovgivning.\*) Denne Kommission, som ansaa det for rettest først at tage fat paa Søloven, kom dog ikke til for alvor at begynde sit Arbejde førend i For sommeren 1873, navnlig fordi det ansaas for rigtig at afvente Udarbejdelsen — og Trykningen — af et Lovforslag, som Gehejmeraad N. W. Scheel lovede at ville forfatte til Brug ved Kommissionens Arbejde. Senere led dette jævnlig Standstning og Afbrydelse, dels ved flere Medlemmers Sygdom og Død, dels derved, at flere Medlemmer, deriblandt navnlig Formanden, stærkt optoges af andet Arbejde, saaledes at Kommissionen først i Begyndelsen af 1882 kunde afgive det af samme udarbejdede Lovforslag, ledsaget af udførlige Motiver, til Ministeriet.

\*) Af denne Kommission vare fremdeles Professorerne Gram og Aagesen, Grosseverne Puggaard, Abler og Thune samt fhv. Skibsfører Lund, Departementschef Nicars, og senere Justitarius Schlegel, Højesteretsadvokaterne Kludien og Hindenburg samt — efter Professor Aagesens Død — Professor Matzen Medlemmer.